

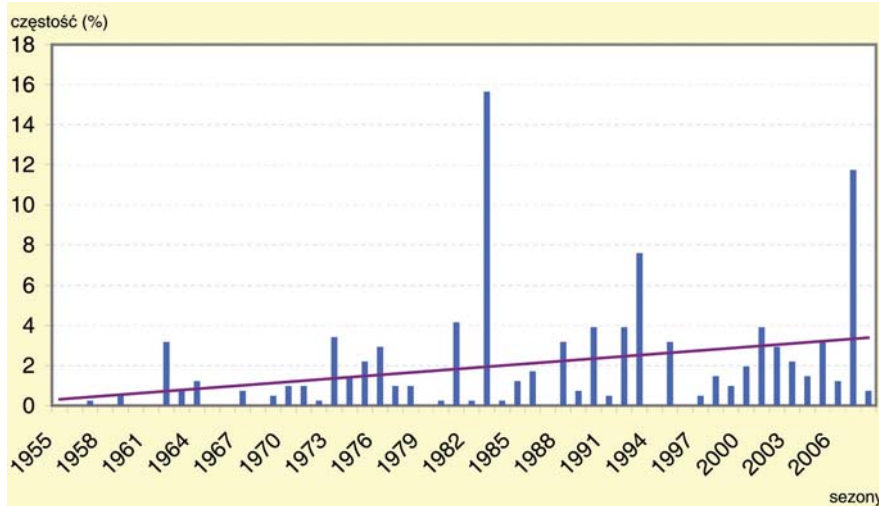
Opracowanie metodyki wyznaczania terenów bezpośredniego zagrożenia powodzią przy uwzględnieniu oddziaływania morza i zmiany klimatu

Wezbrania sztormowe na polskim wybrzeżu Bałtyku

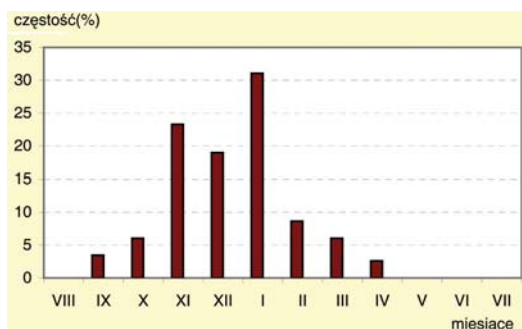
W ramach realizacji zadania przeprowadzono identyfikację potencjalnych zagrożeń od strony morza. Największym zagrożeniem dla wybrzeży i terenów nadmorskich są wezbrania sztormowe. Przeprowadzono m.in. ocenę długoterminowych zmian intensywności występowania wysokich poziomów na przykładzie posterunku w Helu dla okresu 1955-2008.

Występowanie wezbrań sztormowych w analizowanym wieloleciu było nieregularne. Największą ich częstość zaobserwowano w Helu w 1983 r. (15,65%), 1993 r. (7,58%) oraz w 2007 r. (11,74%), ich brak m. in. w 1960 r., 1968 r. oraz 1979 i 1987 r. Na podstawie linii trendu stwierdzono, że intensywność wezbrań sztormowych wzrosła w analizowanym okresie.

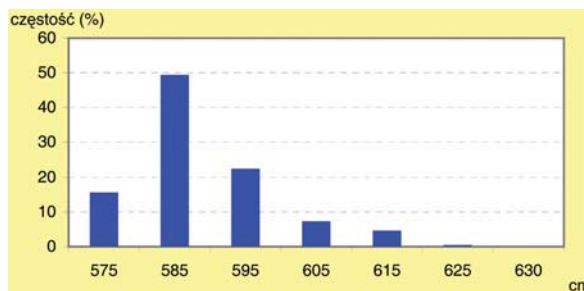
W ciągu roku wezbrania sztormowe wzdłuż całego wybrzeża występowały nieregularnie (styczeń, 31%, listopad, 23%). Natomiast nie zaobserwowano wezbrań sztormowych w okresie od maja do sierpnia.

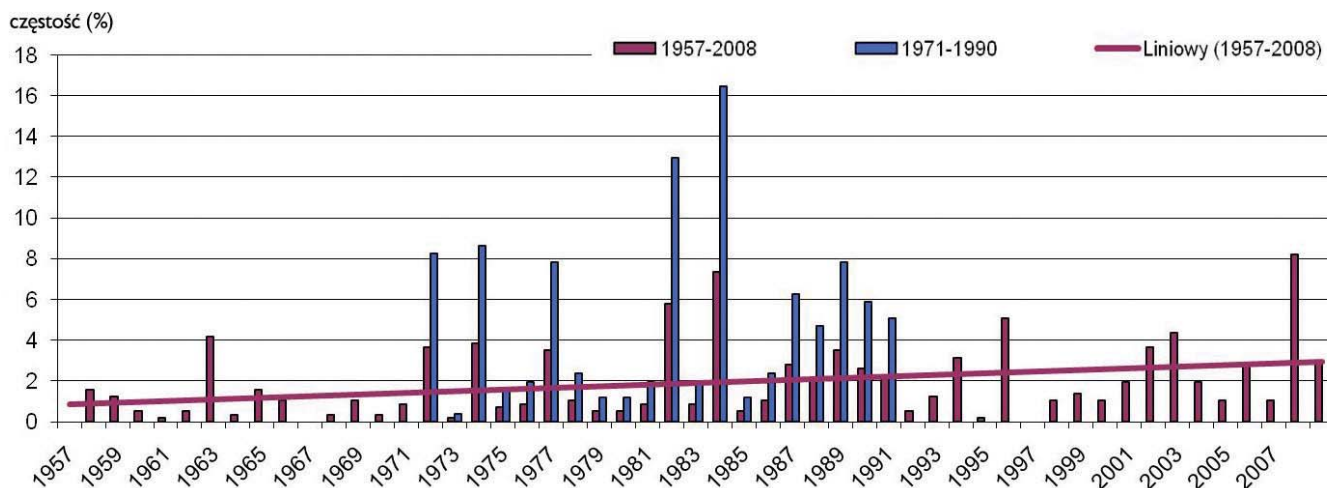
Częstość występowania wezbrań sztormowych w Helu w okresie 1955-2008

Częstość występowania wezbrań sztormowych w Helu w sezonach

Rozkład częstości występowania poziomów wody w poszczególnych przedziałach. Najczęściej w analizowanym okresie maksymalne poziomy występowały w przedziale 580-590 cm (ok. 49% przypadków) oraz w przedziale 590-600 cm (ok. 22,5% przypadków)

Częstość występowania wezbrań sztormowych w Świnoujściu